

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

utvivlsomt har en vis virkning, selvom alt naturligvis afhænger af den måde, hvorpå den føres ud i livet.

Jeg har hørt den tanke nævne, at man eventuelt kunne søge at begrænse forbruget gennem en tilbagevenden til krigstidens rationeringssystem, og det er jo klart, at hvis man kun stiller en vis mængde varer til rådighed for befolkningen og sikrer — hvis man da kan det —, at den ikke søger at supplere sit forbrug ad illegal vej, ja, så vil man kunne begrænse forbruget — af disse varer. Men næppe af landets valuta-udgifter. Alt, hvad vi forbruger, hvad enten det fremstilles her i landet eller købes udefra, repræsenterer jo mere eller mindre direkte et forbrug af valuta, og så længe købekraften er uændret, vil der under de givne vilkår, hvor befolkningen ikke føler trang til at forøge sin opsparing, ingen reel forbrugsbegrænsning kunne opnås ved nye rationeringer. De har iøvrigt også den svaghed, at de giver grundlag for en usund økonomisk tilstand, som uvægerligt vil blive præget af sortbørshandel, smugleri og andre edderkopper.

Den tredie udvej er den, som allerede er forsøgt gennemført især overfor landbruget og handelen, og som går ud på at ramme selve indkomstdannelsen. Det var et herpå sigtende forslag, regeringen fremsatte i vinter, og jeg tror ikke, at vi, såfremt situationen forværres, hvad vi endnu har grund til at håbe på at den ikke gør, kommer udenom et direkte indgreb overfor lønprismekanismen. Efterhånden som lønmodtagerne får konstateret, hvor lidt de i virkeligheden får ud af de ikke mindre end 7 portioners dyrtidstillæg, der antagelig vil blive udbetalt i år, vil forståelsen af, at det, når alt kommer til alt, ikke så meget er pengene som varerne, der er den sande værdimåler, sikkert vokse. Som nationalbankdirektør Svend Nielsen siger: så længe for mange penge efterspørger få varer, har vi ikke hold på vor økonomi.

Iøvrigt vil jeg også gerne i denne forbindelse sige, at vi må ikke glemme de mange vanskeligt stillede medborgere, som ikke har et produktionsapparat at arbejde med, og som heller ikke kan blive genstand for dyrtidsregulering med hensyn til deres eksistensmuligheder.

Jeg skal til slut sige, at jeg er ganske enig med den højtærede finansminister i, at det er formålsløst at føre en stor økonomisk debat om en situation, der til efteråret kan tegne sig helt anderledes end i dag; jeg anbefaler derfor tillægsbevillingsloven til

endelig vedtagelse i den foreliggende skikkelse her ved tredje behandling.

Bertel Dahlgaard: Gennem finansministerens tale for lidt siden og den omfattende økonomiske oversigt over 1950, der foreligger for os, er der nu tilstede et rigeligt materiale til bedømmelse af vor finansielle og økonomiske stilling i dag. I denne forbindelse må jeg måske minde om, at den nuværende regering, den nuværende finansminister, efter regeringens tiltræden standsede udarbejdelsen af det såkaldte nationalbudget. Jeg må sige, at når jeg nu ser den økonomiske oversigt igennem, så siger jeg til mig selv, at finansministeren er en virkelig klog mand på sådanne områder. Finansministeren har virkelig forstået visdommen i det gamle ord, at man skal ikke drille dyrene; kan ens nærmeste ikke lide ordet nationalbudget og de forestillinger, ministerens partifæller knytter dertil, ja, så kalder man denne digre bog for en økonomisk oversigt, men indeholdende både alle tal til belysning af den hittidige økonomiske udviklings forløb og tillige en prognose med hensyn til sandsynligheden af den kommende tids forløb, selvfølgelig behæftet som nationalbudgettet med den usikkerhed, som tiden medfører, men altså indeholdende netop alt det, der kendetegner et nationalbudget.

Må jeg gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at vi forleden indenfor det nordiske interparlamentariske unionsråd i Stockholm vedtog at tage problemet nationalbudget på dagsordenen for det nordiske interparlamentariske møde i sommer i Stockholm. Jeg håber, at den højtærede finansminister vil føre ordet fra dansk side til den tid og belyse for Nordens øvrige folk, hvordan man virkelig kan sikre statsstyrelsen de nødvendige oplysninger, som et nationalbudget indeholder, uden at støde usaglig animositet mod saglige oplysninger.

Hvad er nu det interessanteste træk i den karakteristik af 1950, som den økonomiske oversigt indeholder? Ja, side 7 står der følgende til belysning af 1950:

„I begyndelsen af andet kvartal“ — det vil altså sige netop for et år siden i maj måned — „tydede meget på, at de forskydninger i de danske import- og eksportpriser, som var sat i gang ved devalueringerne, stort set var bragt til ophør, og at der fremover måtte regnes med en mere rolig prisudvikling. Fra marts til juli var der næsten ingen stigning i importpristallet, hvorimod de indenlandske priser fortsat viste nogen